

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς 15 Σεπτεμβρίου 1904. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τοιῶν ἐτῶν συνεχρῶει ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα τὴν κοινὴν γνώμην ἀπησχόλησεν ἡ σύμβασις, ἣν συνήψεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, περὶ πώλησεως λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου. Κατὰ ταύτην ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα ἀνέλαβε δι' ἑαυτὴν λογαριασμὸν τὴν πώλησιν 110 χιλιάδων λαχείων ἐπὶ προμηθεῖα 10 ο) καὶ κατέβαλε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ὅπως δὲ καταστήσῃ τὰ λαχεῖα προσιτὰ εἰς ἅπαντα τὰ βαλάντια ἐξέδωκε προμείσας τιμωμένας πρὸς δραχμὴν μίαν. Ἐνεκα τούτου ἡγέρθη θόρυβος ἐν τῷ τύπῳ καὶ διάφοροι ἐξηνέχθησαν γινώμαι ἐδικαιούτο ἢ δὲν ἐδικαιούτο ἡ Τράπεζα νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑποδιαίρεσιν τῶν λαχείων; ἄλλοι φρονοῦν ὅτι ἐδικαιούτο, ἄλλοι ὅτι δὲν ἐδικαιούτο. Ἐν γένει δὲ ὅλοι αἱ ξηραὶ τῶν Ἑλλήνων κεφαλαὶ ἐξέφερον γνώμας ὅτι ἔδει νὰ γίνῃ οὕτως ἢ ἄλλως, ὅτι καταστρέφεται τὸ λαχεῖον, ὅτι διαπράττεται ἐθνικὸν ἔγκλημα. Ἐνικὶ δὲ τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν Κραδαρητικὴν συνήθειαν ἐξεστράτευσαν εἰς τὰ καταστήματα, γραφεῖα, παντοπωλεῖα καὶ ταβερνεῖα ζητοῦσαι τὴν γνώμην τῶν καταστηματαρχῶν ἐὰν ἡ συναφθεῖσα σύμβασις εἶνε ἔγκυρος ἢ ἀκύρος. Κυκλῶν γνώμων καὶ φρονημάτων παρήλασε πρὸ τῶν στηλῶν ἕως οὗτος τέλος τὸ νομικὸν συμβούλιον συνελθὼν ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἡ σύμβασις εἶνε ἔγκυρος, ἀλλ' ὅτι ἡ Τράπεζα ἔσπευσε νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰ λαχεῖα, καθότι ὠρίζετο ὅτι ἡμέρα τῆς κυκλοφορίας θὰ ἀπεφασίζετο διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκειτο μακρὰν τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἐδόθη τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης ὅτε ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ συνεκροτήθη αὐθημερόν ὑπουργικὸν συμβούλιον. ὅθεν, ἐν συνεννόησει, Τράπεζα καὶ Κυβέρνησις ἀπεφάσισαν νὰ ἀκυρώσωσι τὴν σύμβασιν, ἡ μὲν κυβέρνησις ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐγερθεῖσαν κατὰ κράτην, ἡ δὲ Βιομηχανικὴ Τράπεζα, ἵνα μὴ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιδιώξασα διὰ τῆς συμβάσεως κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς. Ὀντως ἡ Τράπεζα διὰ τῆς προαγορᾶς τῶν λαχείων ἐξητφάλησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀσφαλὴ πώλησιν τοῦ ἐνὸς δεκάτου τῶν λαχείων, ἐὰν δὲ ἔμενον εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς λαχεῖα ἀδιάθετα ἢ ζημία οὐδόλως ἐβάρυνε τὴν κυβέρνησιν. Εὐλόγος ἐκ τούτου ἦτο ἡ ἀπόφασις τῆς Τραπεζῆς ὅπως προβῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν λαχείων καθ' ὃν αὕτη ἔκρινε κατάλληλον τρόπον. Ὁ δὲ παρὰ τῶν ἄλλων τραπεζιτικῶν γραφείων ἐγερθεὶς θόρυβος ὅτι ταῦτα θὰ διεχειρίζοντο πατριωτικώτερον τὴν πώλησιν δὲν εἶνε ἄξιος πολλῆς προσοχῆς ὡς ἐξ ἀντιζηλίας προσερχόμενος. Ἀλλως ἡ κυβέρνησις ἀποφασίσασα εἰς μεγὰλὰ ποσὰ πώλησιν τοῦ λαχείου δὲν ἠδύνατο νὰ συμβληθῇ μετὰ ιδιωτικῶν τραπεζιτικῶν γρα-

φείων ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς Βιομηχανικῆς οὐσης δημοσίου ἰδρύματος, λειτουργούσης καθ' ὅλους τοὺς τύπους τοῦ νόμου, ὑποκειμένης εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως καὶ διοικουμένης μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ σοβαρότητος. Ἐπειδὴ τυγχάνει τοιαύτη καὶ ἐπειδὴ συνάπτουσα τὴν σύμβασιν διεννοεῖτο νὰ συντελέσῃ πρὸς εὐρυτέραν πώλησιν τῶν λαχείων δι' ὧν διέθετε μέσων συνήνεσε νὰ ἀκυρώσῃ τὴν σύμβασιν ἅπαξ ἐτέθη ἐν ἀμφιβολίᾳ ἢ καλὴ αὐτῆς πρόθεσις.

Καθ' ἡμᾶς ἐὰν ὑπάρχῃ τι τὸ μεμπτόν τοῦ δέον νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῶν ἀρμοδίων κυβερνητῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἤδη οὕτως ἐγένοντο τὰ ἀφορῶντα τὸ λαχεῖον ἢ δὲ Τράπεζα ὑποστᾶσα καὶ οὐ μικρὰν ζημίαν προσεφέρθη νὰ ἐξαργυρώσῃ τὰ κυκλοφορήσαντα λαχεῖα ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν λαχείων ὑποθέτομεν ὅτι ὁ γενόμενος θόρυβος δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ ποσῶς τὴν πώλησιν καὶ ὅτι τὰ λαχεῖα θὰ γίνωσιν ἀντράστα ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, οἵτινες πρέπει νὰ ἀδιαφορῶσι διὰ τὰ γραφόμενα, δότι ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφοι ἀσχολούμεθα νὰ ἐξευρίσκωμεν σκάνδαλα ὅπως συγκρατῶμεν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνώστων ἀδιάπτωτον. Ἀφοῦ δὲ ἐξηντήθησαν αἱ ἐπιστολαὶ τῆς ἐρωμένης καὶ τῆς συζύγου τοῦ Γαλανοῦ καὶ τοῦ φωνευθέντος διδασκάλου Νίκα καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ συζυγοκτόνου παντοπώλου ἀπαράιτητον ἦτο νὰ προκύβῃ καὶ ἕτερον σκάνδαλον ὅπως ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των ὅλοι οἱ κασιδιάριδες καὶ ἀποδειχθῇ διὰ μυριστὴν φορὴν ὅτι ὁ Ἕλλην δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀλλάξῃ φύσιν καὶ ὅτι ἡ θεία πρόνοια εἶνε ἐκείνη ἣτις θὰ διέπῃ τὰς τύχας τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἀγόμεθα ἐν παντὶ ἀσκόπως καὶ ἀκρίτως, πολιτευόμεθα καὶ δημοσιογραφούμεν κατὰ πρόπον ἐνσπείροντα τὴν ἀπαγογήτευσιν καὶ τὸν οἶκτον. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἑλλήνων καὶ ἡ πατροπαράδοτος ἐθελουσία κατ' οὐδὲν θὰ μειωθῶσι, τούναντίον δὲ θὰ ὑποδαυλισθῇ καὶ θὰ βοηθήσῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν πατρίδα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συντάξεως ἵνα οὕτω, ἐν δεδομένῃ περιπτώσει, ἐκπληρώσῃ τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

19 Σεπτεμβρίου 1904

Τὰ διδασκαλικά Ἰωαννίνων. — Βάσανα διδασκάλων καὶ μαθητῶν. — Τὰ βιβλία καὶ τὰ προγράμματα. — Ἡ δεκτικὴ Κονίστης. — Δωρεαί. — Τὰ ἔργα Βαδανίου.

Μετὰ πολλὰς ἀναβολὰς καὶ συντακίσματα ἔγινε καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ καθηγητοῦ κ. Κυρούση τὸν ζηροτηγανίσαν τὸν ἄνθρωπον χάριν τοῦ κόμματος καὶ τῆς διδασκαλικῆς του ἀξιοσύνης. Ἐφέτος οἱ ἔφοροί μας ἔκριναν καλὸν νὰ κάμουν ἓνα ἀρκετὸν κούρευμα ἀπὸ τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων ἐν γένει· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐδείξαν μεροληψίας φανεράς χάριν κομματικῶν λόγων. Τέλος πάντων ὅτι ἔγινε ἔγινε τῶρα οἱ κ. κ. καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἄς ἐργασθοῦν τιμῶς καὶ εὐπρεπῶς καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἂν δὲν τοὺς συμφέρῃ, ἄς ζητήσουν καὶ ἄλλου θέσεως τί θὰ εἴπῃ αὐτό; ἢ εἰς τὰ Ἰωάννινα ἢ δὲν γίνεται. Ἡμεῖς οἱ Ἰωαννῖται θὰ εἴμεθα αἰώνως ὀπισθοδρομικοὶ καὶ νομίζομεν ὅτι ὁ κόσμος ὅλος, ἔξω ἀπὸ τοὺς Κοπᾶνους καὶ τὴν Μπουνίλα, εἶνε ἔρημος Σαχάρα· αὐτὰ τὰ εὐλογημένα λάσα

τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἡπείρου προσπαθοῦμεν νὰ τα ροκανίσωμεν ἡμεῖς καὶ μεῖς τὸ ὁποῖον σημαίνει ἴσως δύο πράγματα : ὅτι οἱ Γιαννιώτες εἴμεθα καὶ ἀνίκανοι νὰ ζήσωμεν ἔξω, καὶ φθονεροὶ ἐνίοτε ἂν ἄλλος, μὴ Ἰωαννῖτης ἔλθῃ καὶ εὖρη καμμίαν δημοσίαν θέσιν ἐδῶ. Εὐρισκόμεθα σχεδὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἀκόμη καλὰ καλὰ δὲν ἤρχησαν τὰ μαθήματα τακτικά. Ὅλον τὸ καλοκαῖρι οἱ διδάσκαλοι τὸ περνοῦσαν εἰς τὸ γλέντι καὶ δὲν εἶχαν καιρὸν νὰ κάμουν προγράμματα διδασκτικῶν βιβλίων καὶ βέβαια ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἀφοῦ ὁ κ. Βαγενᾶς δὲν εἶχε κάμει τὰς παραγγελίας του εἰς τὰ τυπογραφεῖα. Σκάνδαλον ἀρκετὸν κάμνουν οἱ πλείστοι τῶν διδασκάλων μὲ τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις πρὸς τὸν βιβλιοπώλην ἃς προσέχουν καλὰ οἱ ἔφοροι καὶ διδάσκαλοι τῶν κοινοτήτων νὰ μὴ τοὺς βάζουν τὰ γαλιτὰ· οἱ πλείστοι τῶν διδασκάλων μας φιλοδωροῦνται φαίνεται· φέρουν προγράμματα καὶ λεπτομερῆ κατάλογον βιβλίων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ βιβλιοπωλείου οἱ ἀπλοῖ καὶ ἔφοροι τῶν χωρίων· ἀλλὰ διὰ μαγικῆς ῥάβδου ἀλλάσσουν πολλάκις. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὰ δὲν γίνονται εἰς ὅλους· ὅποιος δὲ ἀμφιβάλλει διὰ τὰς καλπονοθεύσεις ἃς ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ ἂν θελήσῃ, ἡμποροῦμε νὰ τοῦ εἰποῦμεν ποῦ καὶ εἰς ποῖον ἔγιναν ἢ καλπικῆς. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς θὰ ἡμπορέσῃ νὰ μᾶς διαψεύσῃ διὰ γεγονότα. Βάσανον ἀνυπόφορον διὰ τοὺς μαθητὰς καταντοῦν τὰ διδασκτικὰ βιβλία. Κάθε χρόνον ἀλλάσσουν· ὅσα βιβλία ἐξεδόθησαν πρὸ δεκαετίας εἰς τὰ καταστήματα τοῦ Σφύρα—Γεράρδου καὶ δὲν ἐξοδεύθησαν, τὰ ξεφουρνίζουν ἐδῶ οἱ σοφοὶ μας διδάσκαλοι· ἐκούτιστασαν τὰ παιδιὰ μας χάριν τῶν διδασκάλων μας καὶ τῶν βιβλιοκαπηλῶν μας. Ὁ Δεσπότης μας βέβαια, ὁ ὁποῖος ἡμποροῦσε νὰ κάμῃ δικαίαν παρατήρησιν εἰς τὸν διδασκαλικὸν σύλλογον διὰ τὰ ἀκαταλόγιστα προγράμματα των, σιωπᾷ. Ποῦθε νὰ πρωταρχίσωμε καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμεν. Ὅστις ἐπεσκέφθη τὰ παρθεναγωγεῖά μας θὰ ἀπαγορευτοῦ ἔντελως. Ἐκτός δύο ἢ τριῶν διδασκαλιστῶν ἀξίων διὰ τὸ ἐπάγγελμά των, αἱ λοιπαὶ εἶνε ὅχι μόνον ἀγράμματοι ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἀκόμη χειρότερον . . . φλύαρες, ἀκαμάτρες. Δὲν προφθάνουν μόνον νὰ ἀποφοιτήσουν ἀπὸ τὰ παρθεναγωγεῖά μας (γράφει γραμματοδιδασκαλεῖα) καὶ ἀμέσως χειροτονοῦνται ὑπὸ τῶν κ. κ. ἐφόρων εἰς διδασκαλίστας μὲ μισθὸν 4 καὶ 5 ναπολεονίων. Τοιοῦτοτρόπως ἐξοικονομῶνται ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς διδασκαλίσσης πολλὰ πτωχὰ κορίτσια. Τί νὰ διδάξουν τὰ κορίττιά μας διδασκαλίσσαι 17 εἰς μὲ μισθὸν 300 γροσίων κατ' ἔτος; Ἐκλαυσάν πολλοὶ τὸν πρόωρον θάνατον μίας διδασκαλίσσης μεγάλου ἐθνικοῦ μέλλοντος· εἶχε μεταβῇ ἐσχάτως ἡ μακαρίτις εἰς Ἰθάκην χάριν λουτρῶν διὰ τὴν πρὸ 6—8 μηνῶν κλονισθεῖσαν ὑγίαν τῆς, ὅτε ἀποβιβαζομένη εἰς Πρέβεζαν ἀπέθανεν αἰφνιδίως. Τὸν Ἀχμέτ Χουλιτσῆ, τὸν ὁποῖον εἶχε φυλακίσαι ὁ Βαλῆς διὰ τὴν τελευταίαν παρανομίαν τὸν ἀφῆκαν ἐλεύθερον. Μήπως θὰ ἀργήσῃ νὰ ξαναρχίσῃ τὰ ἴδια νομίζετε; τῶρα ὅπου ἔμαθες τοῦ γίνεσθαι συνήθεια ἢ φυλακὴ καὶ ἔχει δικαίον ὁ ἀφέντης.

Ὁ φίλος μας Μπαντεάνος ὁ ἐκλαμπρότατος πρόξενος τῆς Ρωμανίας ἔχει σκύλον τὸν ὁποῖον ἐγύμναζεν εἰς τὴν λίμνην νὰ κολυμβᾷ πρὸς τοῦτο τοῦ ἔρριπτε ἓνα ξύλον εἰς τὸ νερὸ καὶ τοῦ

ἀγγέλλεται πλειοδικὸς διαγωνισμὸς πρὸς πώλησιν 4 ἀχρήστων πλοίων τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Βίτης ὁ κ. Ἀριστίδης Καραγιάννης μετὰ τῆς πεθερᾶς του Ἑλένης Βαγρατσά καὶ ὁ κ. Κωνστ. Τζίνης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σμύρνην.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνω Σουδενῶν μετὰ τῆς συζύγου του ὁ κ. Σπυρ. Δόνος, ἐκ Κάτω Σουδενῶν καὶ Γεώργιος Κουντούρης καὶ ἐκ Σερρών ὁ κ. Κάτω Σουδενῶν κ. Δημ. Γκράτζιας φοιτητῆς τῆς νομικῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Χαράλαμπος Ποτέσης, ἔμπορος, ὁ κ. Βασ. Βεῖλας, τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς, ὁ κ. Ἀρ. Καστάνης, ὁ κ. Γεώργ. Γεωργίου, φοιτηταὶ τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ὁ κ. Παῦλος Ποτέσης φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Ζωνδῆλας ὁ κ. Ἀλ. Σακελλαρίου καὶ Βασ. Ἀποστολίδης διδάκτορας τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐκ Καλωτᾶς ὁ κ. Παντελῆς Ζέκας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην.

— Ἀφίκετο ἐκ Κακουσιῶν τοῦ Πωγωνίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἡράκλειον Κρήτης ὁ κ. Γρηγόριος Δίκας, Προμηθευτῆς τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου.

— Ὁ γνωστὸς ρέκτης καὶ φιλοπρόδος χοροδιδά-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κων. Παπ. Καμλίν. Σ. Δ. Πόρτ-Σάϊδ. Α. Μπ. Σίμπλεϊν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Γ. Φ. Βουκουρεστίν. Σὰς ἐνεγράψμεν Χρ. Δ. Πέραν. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ κ. Μερ. Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως δι' ὅσα καλὰ γράφεις διὰ τὴν Φωνήν. Ἐπασχίσαμεν πάντοτε ἀλλὰ βλέπεις μὲ τί ἀνθρώπους ἔχομεν νὰ κάμωμεν, ἄλλοι δὲ δὲν οἶδουν πεντάρα. Χαῖρε καὶ ὑγίαινε. Δ. Οἶκ. Τρίκαλα. Ἦλθεν ὁ κ. Χ. καὶ θὰ φροντίσωμεν ὅπως γράψετε Δ. Β. Ἐνταῦθα. Δὲν σὰς γνωρίζω, φίλε μου, οὔτε νὰ λάβῃς τὸν κόπον νὰ ἔλθῃς. Πῶς ἐπὶ 5 ἔτη καθ' ἃ διαμείνεις εἰς Ἀθήνας δὲν ἐσκέφθης ὅτι ὑπάρχει «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» καὶ Γάργαρος Α'. τῶρα ποῦ σὲ ἐσφίξε τὸ τσαροῦγι ἐπικαλεῖται τὸν ἡμέτερον πατριωτισμὸν! Ἠλλάξαμεν ἀπὸ τίνος σύστημα. Ὅστις σκέπτεται περὶ ἡμῶν περιβάλλεται τυχερῶς εὐκαιρίας καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων φροντίδων, διότι σεῖς ἐνθυμεῖσθε τὴν πατρίδα καὶ τὸν πατριωτισμὸν ὅταν σὰς τύχῃ ἀνάγκη, ἄλλως καταγίνεσθε μόνον περὶ τῶν ἀτομικῶν σας συμφερόντων. — Χ. Π. Βουκουρεστίν. διὰ νὰ λαμβάνητε ὅταν μεταβῇτε εἰς τὴν ἰδιαιτέραν σας πατρίδα τὸ φύλλο πρέπει νὰ μᾶς ὑποδείξητε πρὶς ὅσον εἰς Ἰωάννινα ἕως ἐκεῖ φθάσει καὶ κυκλοφορεῖ ἐλευθέρως· εἰς τὸ χωρίον βεβαίως δὲν εἶ εἰ δυνατόν νὰ ἔλθῃ.

ΤΟ ΚΩΔΩΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθίμων σφίζεται ἐν χρήσει καὶ τὸ κωδωνισμὸς τῆς 25 Μαρτίου, καθ' ἣν ἡμέραν, πρὶν φέξῃ ἐξέρχονται τῆς οἰκίας, ὁμοθυμαδὸν οἱ παῖδες, καὶ ἐν πομπῇ μεταβαίνουν, ἄδοντες καὶ κωδωνίζοντες καθ' ὁδόν, εἰς τὰς γειτονικὰς συνοικίας, κήπους, ἀμπέλους κτλ. Ἐκ τῶν ἀδωμένων ἁσμάτων, ὅπερ καὶ πρῶτον λέγεται τὸ ἐξῆς:

Φευγᾶτε (α) φεῖδια καὶ κουστέραις,
γιατ' ἦλθε τοῦ βαγγελισμοῦ
θὰ σὰς κόψουν τὸ κεφάλι
νὰ τὸ ρίξουν 'ς τὸ ποτάμι κτλ.

Αὐτοὶ δὲ οἱ στίχοι ἐπαναλαμβάνονται κατὰ κόρον, ἕως οὗ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των· ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐπαναλαμβάνωσι τὴν πορείαν, ἐπαναλαμβάνουσι καὶ τὸ ᾄσμα. Ἀλλ' ἐκάστη, οἰκογένεια θεωρεῖ ἀπαραίτητον καθήκον, νὰ κωδωνίσῃ τὸν οἶκόν της, κήπον κτλ. ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν αὕτη στερεῖται παῖδας, προσκαλεῖ ἄλλοτρίους, οὓς εὐχαριστεῖ μεγάλως καὶ προσφέρει διάφορα ὀπωρικά. Ὁμολογεῖται εἰσέτι, καὶ πιστεύεται μάλιστα ὅτι «ἂν οἶκός τις ἢ κήπος, δὲν θὰ τύχῃ τῆς δεούσης κωδωνίσεως, θεωρεῖται κακὸν καὶ ἀνόσιον, καὶ ἐπομένως ἐξάγει ὁ κήπος ἢ ὁ οἶκος ἐκεῖνος, πολλοὺς ὄφεις (β).

Ἀφ' ἐσπέρας ὅμως παρασκευάζονται τὰ κωδωνία ἢ κωδωνία καὶ κωδωνίσκοι, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδία περικυκλοῦντα τὴν μητέρα αὐ-

(α) Ἐν ἄλλοις μέρεσι συνειρρίζουσι τὴν λέξιν «Εὐγαῖα».

(β) Παράδοσις τις διεσώθη μεταξὺ τῶν ἐγγωρίων ὅτι, ἐν τὴν ἡμέραν ταύτην ἀκουσθῇ μουμπούνισμα (χρότος τῶν νεφῶν) δὲν ἐξέρχονται ὄφεις.

σκαλος κ. Γ. Προβελέγγιος κατήρτισε τελείαν εὐρωπαϊκὴν σχολὴν χοροῦ ἐν ἰδῷ Ἀδριανῷ 56 μὲ διδασκαλίαν ὅλως νέαν εὐμέθοδον καὶ ταχεῖαν τῆς τεκμηρίων εἶνε τὸ διδασκόμενον μέρος τῆς ἐκλεκτοτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

— Ὁ Ἡπειρώτης ἱατρός κ. Χρ. Δάλλας σπουδάζας εἰς Παρίσιους καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πέραν (Κων)πόλεως) ἐν ὁδῷ Πολωνίας ἀριθ. 4. δέχεται τοὺς ἐν Κω)πόλει καὶ ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ ἔχοντας ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν του ἐν τῇ κατοικίᾳ του. Συνιστῶμεν εἰς πάντας τὸν καλὸν τοῦτον φίλον καὶ ἄριστον ἱατρὸν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

Υποκαταστήματα ἐν Πιραιεῖ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ἀποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξεις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
εἰς εἰς τρα) μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)4 ο)ο
ζογραμμάτια) » ἐξ » 3 1)2 ο)ο
π) πρῶτουσα) » ἐν ἔτος 4 ο)ο
τόκον: » 2 ἐν καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν κα-

τῶν πηδῶσιν ἐκ χαρᾶς καὶ θωπεύουσιν αὐτὴν λέγοντα. «Μάννα, μάννα, πότε θὰ κρυδονίσωμεν, νὰ φύγουν τὰ φεῖδια; Καὶ ἐκεῖνη χαριέντως, ἀστειλῆται μετ' αὐτῶν, λέγουσα· αὐρίον ὅπου θὰ φέρῃ ὁ πατέρας τὰ κωδωνία, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ ὥρα. Ἡ ἐσπέρα αὕτη διὰ τοὺς παῖδας εἶνε ἡ μᾶλλον χαριστάτη ἐσπέρα τοῦ ἔτους, διότι πανταχοῦ γενικὴ κίνησις καὶ χαρὰ ἐπικρατεῖ· ἅπαντες οἱ παῖδες εἶνε διακεχυμένοι εἰς τὰς γειτονικὰς συνοικίας, ὁδοὺς, κήπους κτλ. κρατοῦντες ἀνὰ δύο ἢ ἐν κωδωνία. Καθ' ἣν ὁ μῶς στιγμὴν θὰ καταρταθῶσι τὰ κωδωνία ἀφ' ἧς θέσεως εἰσὶν ἀνηρητημένα, ἀκούεται ζωηρῶς τὸ ἐξῆς:

Ἦλθε καινούριος καιρὸς
κ' εὐλογημέν' ἡμέρα κτλ.

Τὸ παλαιότατον τοῦτο ἐθίμον, ὅπερ τελεῖται πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς, δὲν εἶνε ἐθίμον τι ἀπλοῦν ἀλλ' εἶνε κληρονομία προγονική, καὶ τὴν τηροῦσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀπλοῇ δυνάμει, καὶ ἧς μεγάλῃν χρῆσιν ποιοῦσιν ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, καθ' ἣν συνειρρίζουσιν ὅλοι νὰ κωδωνίσωσι πρὸς ἁγίασμα τὸ τοῦτον καὶ ὄψεων ἀπαλλαγὴν. Τὸ ἐθίμον τοῦτο οὐδένα ἄλλο σκοπὸν κέκτηται εἰμὴ ἐξηκονίζει τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου καὶ ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐξαικονίζει τὰ μεγαλεῖα τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ τὴν σύλληψιν τοῦ προαιωνίου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν προγονικῶν πταισμάτων. Διὸ καὶ τὸ

φευγᾶτε φεῖδια καὶ κουστέραις

γιατ' ἦλθε τοῦ βαγγελισμοῦ κτλ.

ὅπερ σημαίνει τὸν προάγγελον τοῦ χριστιανισμοῦ ἦτοι τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς, ὅστις ἐμελλε νὰ συντρίψῃ τὴν

κατὰ τὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγέ-
νετο ἡ καταθέσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην
ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα
100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Τραπευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο)ο.

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο)ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίσεως 1904 μὲ μηνιαίας πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὀλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

ΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΓΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

6 — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλουσία παρακαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Κατασκευάζονται ὀλόκληρα κοστούμια μέχρι δραχ. 60 καὶ ἄνω.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Ο ΠΡΙΓΑΝΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Τὸ νεόδμητον καὶ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 22 εἰς τὸ κέντρον τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς, Ἐρμού καὶ Αἰόλου, περιέχει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα εὐήλια καὶ εὐχάριστα καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐπιπλα εἶνε ἐντελῶς κλινοῦργη. Καθαριότης, ἐντιμότης καὶ ὑπηρεσία προθυμοτάτη. Χάριν τῆς συγκεντρώσεως πολυπληθοῦς πελατείας ἐκωνοίσθησαν αἱ ἐξῆς τιμαί: Δωμάτιον μετὰ μίαν κλίνης δραχ. 1.50, μετὰ δύο κλινῶν 3, 2.50 καὶ 2. Δωμάτια μετὰ μίαν κλίνης μηνιαίως δρ. 45, 40 καὶ 35, μετὰ δύο κλινῶν 80, 70, 60 καὶ 50. Αἱ ἰδία τιμαὶ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων ἐμπροσθεν τῆς πλατείας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παραπλεύρως τοῦ νέου Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγραφείου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνωτέρω ξενοδοχείων

Γ. Ν. Κουτσονέκας.

κεφαλὴν τοῦ ὄψεως, ἦτοι τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τὴν προγονικὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας οὓς ἠπάτησεν ὁ ὄφις, ὡς καὶ ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία βοᾷ. «Ὁφίς ἐξεπάτησεν Εὔα ποτὶ νῦν εὐαγγελίζομαι σὶ τὴν χαρὰ κτλ. Καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσι «Σήμερον τοῦ ὄψεως ἁμαρτυρεῖται τὸ φράγμα, ἀρᾶς γὰρ διαλέγεται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος (Βλέπ. Ἐκκλησιαστ. Μηναῖα Μαρτ. 24). Σημαίνει, ἵνα πάντα τὰ ἔθνη μικρὰ τε καὶ μεγάλα πιστεύσωσι τὸν Χριστὸν καὶ βαπτισθῶσιν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ὡς καὶ τό:

Θὰ σὰς κόψουν τὸ κεφάλι
νὰ τὸ ρίξουν 'ς τὸ ποτάμι κτλ.

ὅπερ ἀντικαθιστᾷ τὸ «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ». Ἐπίσης ἀντιπαραβάλλοντες καὶ τὸ ἕτερον διασφῶζόμενον ᾄσμα:

Ἦλθε καινούριος καιρὸς
κ' εὐλογημέν' ἡμέρα κτλ.

πρὸς τὰς ἐννοίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τραπειῶν εὐρίσκωμεν ὅτι ταῦτα εἰσὶ λείψανα τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστῶσι τὰ παλαιάτα.

Ἀ Ἀδάμ καινοῦργεῖται, ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται. Πάντα ταῦτα εἰσὶ λείψανα τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, ἔθιμα θρησκευτικά, τὰ ὁποῖα ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοὺς προγόνους, καὶ τὰ ὁποῖα τηροῦνται μετὰ πάσης εὐλαθείας, καὶ τὰ ὁποῖα δικαίως ἐπεκλήθησαν προάγγελοι τοῦ χριστιανισμοῦ. Γνωστὸν δὲ ὅτι ὁ Ἡπειρώτης εἶνε κληρονόμος πιστὸς παντὸς πατροπαροδότου ἐθίμου, πιστῶς καὶ εἰς τὸ τῆς ἐορτῆς ταύτης ἐθίμον, οὕτινος μᾶς φαίνεται ὅτι δὲν ἀπομακρυνόμεθα τῆς ἀληθείας ἐμνηνεύοντες τὰς λέξεις, ὡς ἡμηνεύσαμεν αὐτὰς ἀνωτέρω.

Νικόλ. Γ. Μυστακίδης.